

METAL Analyz

[HEM](#) | [OM OSS](#) | [KRÖNIKOR](#) | [FAVORITER](#) | [GULDKORN](#) | [AKTUELLA BAND](#) | [LÄNKAR](#) | [KONTAKT](#)

[Mera Maryscreek »](#)

Some Kind Of hate

Releasedatumet närmar sig för Linköpingsbandet MarysCreeks efterlängtade platta. Metalanalyze blev inbjudna till en exklusiv första lyssning av plattan.

MarysCreek från vänster till höger: Bobby Ho (gitarr), Robban Möller (bas), Mats Nilsson (sång) Stefan Halldin (trummor)

Stefan Halldin, skinnpiskare i Linköpingsbandet MarysCreek ringde upp Thomas en eftermiddag och frågade om intresse fanns för att avnjuta bandets första giv Some Kind Of Hate som inom kort släpps på major-labeln MTM. Svaret var tämligen givet, och Metalanalyzes dynamiska duo begav sig till den lilla orten Lingham norr om Linköping för att på plats få ta del av modern rockhistoria. Mats och Robban hade tyvärr inte möjligheteten att medverka på vår lilla audition, men Bobby och Stefan fanns på plats.

Efter de sedvanliga artighetsbetygelserna slog vi oss ner i Bobbys imponerande studio CRIMELAB för ett smakprov av plattan, och av de fem låtar vi fick höra kan man utan tvekan sammanfatta det hela som att vägen ligger öppen för MarysCreek. Att bandet hade potential har vi konstaterat

tidigare, men nu har man tagit stora kliv framåt. Utvecklingen från de demoplattor som tidigare funnits att tillgå är remarkabel. Kombinationen av tyngd och melodi är än

mer slående, och tvivelsutan är tillskottet av gitarristen Bobby Ho en vitamininjektion som heter duga. Han briljerar med små snygga fills och slingor, samt lägger en blyinfattad riffmatta som är imponerande. Stefans och Robbans insatser i rytmsektionen skäms inte heller för sig, och mixningen (gjord i studio Fredman) är mycket väl avvägd. Trummor och bas befinner sig på en väl balanserad nivå och skapar den tyngd och botten till musiken som är nödvändig. Mats sång är också närmast klippt och skuren för MarysCreek typ av musik. På den stund vi satt där hann vi snabbt inse det faktum att det här kan bli något riktigt stort om alla korten spelas ut rätt i branschens stora hasardspel. Låtar som "Can you feel it" och "Hold on" hade uppnått en helt ny demsnion med den nya mixen och de nya inspelningarnas. Märk väl också att mastringen återstår att göra, så det finns möjligheter till ännu bättre sound, om än kanske marginellt. "Dessutom", säger Stefan "så är skillnaden på låtar som "Some kind of hate" och "She" faktiskt mer slående ändå". Det bådar förstås gott inför plattans släpp. Vi pratar lite teknik och man konstaterar att man letar replokal närmare studion. Där planerar man att ställa upp ett ProTools-system för att kunna spela in trummor som man sedan tar med sig till studion. Där man kan jobba vidare med basar, gitarrer och sång. I studion finns även tillgång till Logic och Cubase om det skulle behövas. Lyssningen är bra och grabbarna vet hur man ska vill at det ska låta. Ljudbilden på plattan är torr, ren och knivskarp. Kanon helt enkelt! Och det beror nog inte bara på att plattan är mixad i Studio Fredman. Grabbarna hade nog med sig rätt välljudande filer till den veckan.

Efter att ha styrkts av musikens kraft letar vi oss upp till Bobby Ho´s bostad för att bli styrkta av koffeinets inverkan istället.

Bobbys vattenkokare har uppenbarligen hemsökts av en poltergeist och lever sitt eget liv varför vi utövar en hemsnickrad variant av excorsim. Ut med sladden, och på med vatten i en vanlig kastrull alltså. Efter denna prövning slår vi oss ner med javat i soffan för en liten pratstund.

Ni har blivit sponsrade med gitarrer har vi hört?

"Ja, det stämmer" säger Bobby. "Det är en Koreansk tillverkare som heter Swing som genom sin agent i Sverige sökte ett nytt band som var på gång. Han tipsade om oss och på den vägen är det."

Det är onekligen imponerande att landa ett sponsoravtal och få förunnat!

"Swing har bara tre artister som får gitarrer av dem. Det är gamla rockarna Bachmann-Turner Overdrive, Jeff Watson (Night Ranger) och så MarysCreek. Det är riktigt bra grejor också" intygar Bobby. Bandet har erhållit såväl bas- som elgitarrer och vidhåller att man är helt tillfreds med kvalitet och bemötande från Swing.

Metalanalyze inflikar att det måste vara bra med en asiatisk instrumentsponsor, då den marknaden är närmast omättligen, något som både Bobby och Stefan håller med om.

Nya plattan, när kommer den?

"Vi har fått officiellt releasedatum nu, och det är den tjugotredje mars" berättar duon.

Då börjar all promotion snart då?

"Nästa vecka kör det igång" säger Stefan" och sedan rullar det nog på hela tiden"

Vi får en första titt på omslaget som ska pryda skivan. Även här blir vi imponerade. Utan att tala om exakt vad det föreställer kan vi i alla fall avslöja att layouten mycket väl speglar MarysCreeks musik och det är en grym bild som möter hugade spekulanter av plattan.

Vem har gjort omslaget?

"Det är en snubbe som heter Olly Bennet, som vår basist Robban hittade på nätet. Kul att hitta någon som inte alla andra använt förut" säger Stefan.

Uppbackningen från MTM verkar vara total?

Ja, vi har fått en bra budget, såväl för inspelning och promotion. Sedan är det ju resultatbaserat framöver förstås" berättar Bobby och Stefan. "Jag får ofta stanna upp och föröka fatta att det här faktiskt verkligen hänt oss, lilla MarysCreek från Lilla Sverige" säger Bobby.

Så nu är det hårt arbete som gäller?

"Ja, det finns ingen annan väg att gå. Alltför många tror att när man bara landat ett skivkontrakt, så är det bara att korka upp

champagne och hyra limousiner, men inget kan vara mer fel." säger Bobby och medhåll av Stefan som inflikar "Vi är beredda att jobba hur hårt som helst för att ta det här så långt som möjligt".

En inställning som låter helt sund. Vi lämnar grabbarna med en önskan om fortsatt framgång. Missa inte MarysCreek platta när den snart finns i en skivhandel nära dig. Håll också utkik på Metalanalyze där vi snart kommer att lämna en fullödig recension av "Some Kind of Hate".